

גיליון מס' 1805 * א' באלול תשס"ב * 9 באוגוסט 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**האנרגיה המושקעת בדחיית החלטה
רבה יותר מאשר בקבלת החלטה.
ולפער בין השתיים קוראים חרדה.
חרדה שגדלה ככל שהפער הזה הולך וגדל
ככל שקבלת ההחלטה מתרחקת יותר ויותר.
ולכן: כדאי להחליט!**

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

דבר המערכת

שבת שלום ושבוע טוב לכל קוראינו הנאמנים.

עוד שבוע עבר, שבוע גדוש פיוועים, וכן, גם לצפון הם הגיעו. נקווה שלא יגיעו קרוב יותר אלינו.

עלוננו השבוע גדוש: מאמרים, תודות והודעות:
ברכות ההורים, הסבים ומערכת החינוך שהוקראו במסיבת בר המצווה שהתקיימה ביום שלישי, לדעתי (ולדעת אחרים שדיברתי איתם) - ערב מהנה ומעניין. כל הכבוד לאביטל שהרימה את הערב וכמובן לכל עוזריה.
שרה דבולט מאירה את ענינו על הפולחן היהודי בכפר הנשיא.
הרבי ג'קסון כותב על כשלונו ההסברה בנושא מצבינו בארץ ומוסיף מכתב שכתב ל-CNN.
אבי רוזנקרנץ עם שתי כתבות - המתנה הכי יפה - תקראו ותבינו, והשניה על הערערים ומה שמסביב.
ציון דוארי כותב עוד על לס ז"ל ואנו ממשיכים לכאוב על מותו הפתאומי.
ולקולין עוד מה לומר לחברים - "פרשנות כלכלית".
ג'ייסון מסביר לנו עוד על החשמל. אולי באמת נבין סוף סוף על מה ולמה אנו משלמים.
עוד בעלון - תודות, הודעות והטורים הקבועים של העלון.

מקווה שתהנו מקריאתו.

שבת שלום ומבורכת - **דורית בסו**

ימי הולדת

11/8 שילה בן יהודה
מיכל המרשלג

12/8 קולין פרימוסט
דני פרידלנדר
תמר יעקב
אבישי ברוך (נכד מדר)

13/8	אילנה ולר טוטסי עמר (בת 150) גילה דזארי
14/8	אמיר נמנב
15/8	צביה קוניגיס דור מעיין ליה מדר (נכדה)
16/8	רקפת בנדה אילת מרום יסמין בכר
17/8	נועם זיגדון (נכד ניצן) לי קולקר (נכד הדר)

ימי נישואין

11/8	צביה וקרייג ברודי ורדה יונן ברור
12/8	עדינה ושאול איסטון
13/8	לינה ונתן אפשטיין
14/8	יונה ואורן פרלסון
15/8	מימי וניר פרלסון איריס ויוחאי וולפין
17/8	צביה ויוסי כץ אביבה ובני גולדברג נטע ויונתן ליפשיץ

פרורים מהשולחן

1,500 v מ' שחיה, מקום שמיני באירופה, מקום ראשון בישראל, תחרות בגרמניה, מקום בסגל המיוחד לאולימפיאדה.

את כל זאת עשה בחור דה, גבוה ויפה, הוא מישראל, הוא מכאן, הוא הבן של השכנים. גבירתי ורבותי, קבלו במחיצאות כפיים סוערות את האחד והיחיד, את שילו איילון ותרגישו שגם לכם יש חלק בהישג, עלה והצלח! ועוד נוסף שביום רביעי נפתחה אליפות הארץ בוינגייט ובה יש לנו נציגות מכובדת: נמרוד פלמה, שילו איילון ואלמוג כץ. ב ה צ ל ח ה ל כ ו ל כ מ.

6 v מטר רוחב, 2 מטר גובה, 20 ס"מ עובי והוא חסר בכניסה לקיבוץ (סליחה לישוב), ועונה לשם ש ע ר. האם

מישהו מוכן לנדב מידע איפה אפשר להשיג מוצר כזה.

v ששה חדרים ליד הבריכה, ששה מזגנים לקישוט, שתי דירות ברחבי הישוב, בלי מזגנים לקישוט, מוכרים בשם

בית-בלונד, בקרוב המספרים ישתנו.

v בשבוע שעבר הלך לעולם שכולו טוב אדם חביב ועובד חרוץ שעבד עד יומו האחרון, לס גרשמן ז"ל, שידע

לעשות

כל דבר מהר בחייו, וידע לסגור את העניין מהר גם במוות. יהי זכרו ברוך.
מקובל שבלוויית ובטקסי זכרון, לא עלינו, רצוי שיבואו כמה שיותר בני-אדם, חברים ומכרים, אך משום מה בכל התכנסות כזאת מצטרפים גם אלה הנחשבים ל"ידידו הטוב של האדם", ולהגיד את האמת המרה - הייתי מוכן לא להיות ידידו באותו מעמד, וכדאי מאוד לאותם בעלי הכלבים הידידים להשאיר אותם בבית לשעה שעתיים, כי ממילא הם לא מבינים הספדים!
נההכנות למחנן הקיץ בעיצומן והחלו ביום ראשון ב- 5:30 בבוקר, כך שהנערים והנערות שלנו יהיו עסוקים עד מעל לראש בשבועיים הקרובים.

עובדה

נהויכח בעבר האם להכשיר את חדר-האוכל שלנו כבר נשכח מאיתנו ועובדת היותו כשר למהדרין היא מוגמרת, כך חשבנו, עד שבאו האורחים מבני-ברק שלמעלה, העבירו את כל הישיבה לכאן וגילו לנו מה זאת כשרות בנוסח שלהם. את כל האוכל הם הכינו בעצמם ואכלו בכלים משלהם.
מתוך שיחה עם אחד האורחים הבנתי שזאת ישיבה של חוזרים בתשובה על רמה - מורים, רופאים, מהנדסים והם מאוד צמאים מלבד לדברי תורה, דעת על החיים בקיבוץ.
נבחצור ישנה משפחה שהקימה עמותה לעזרה לאנשים בציד רפואי, ציוד לאירועים, בסגנון "יד שרה" ושם "עת רחמים", ע"ש האב שנפטר ז"ל. אפשר להשאיל אצלם ציוד מכל סוג ללא תשלום. מס' הטל': 054-908028, מנהל גבי יוספי.
קייטנה מעורבת של ילדים מטובא, כפר-הנשיא וכמה ילדים מראש-פינה התקיימה כאן אצלנו ועברה בשלום!

בשלוש

נהתלתונים החליפו קיבוץ עם מעגן-מיכאל לצורך קייטנה, רק חבל שלא עשו הסכם עודפים על הכסף של מעגן-מיכאל.....
נבר מצווה 2002

קחו שלושה נערים, צרפו אליהם עוד נערה יפת מראה, הוסיפו פה ושם חידודי לשון, קצת מוסיקה טובה, ילדים מרקדים, קצת נוסטלגיה ופולקלור.
בשביל הדמעות תנו את כל המצרכים לאביטל שובל והיא בכשרונה תרקח לכם מטעמים שיערבו לכל חיר ואת כל זאת הגישו לחברים ולאורחים ביום שלישי שעבר באולם.
היו מי שבכו, היו מי שצחקו, היו מי שהתרגשו, ויחד כולם נהנו וליקקו את האצבעות והיה לזה טעם של עוד.
אביטל לימדה אותנו שאפשר לקחת מעט מכל דבר, להוסיף הרבה נשמה ולהוציא משהו נהדר.
כמאמר חז"ל: "מה שיוצא מהלב נכנס אל הלב". תודה לילדים ולחורים, לעוזרים ולאורחים.
נשכח להיפגש בשמחות.
נהקיץ בעיצומו - חם, לח ודביק, אך כדאי לזכור שכל החגים השנה מקדימים מאוד וחודש ספטמבר הוא חודש החגים, למי שלא שם לב.

חודש

החגים

נהסיפור המדהים, המרגש והמהמם קשור שוב לכפר-הנשיא, וכל זאת בדמותה של ארנה נמנוב שלנו

שברבות הימים

הפכה לארנה מימרן, שהוכיחה לעולם שהאם היהודיה לא רק מגינה על הילדים שלה, אלא גם על הבעל ועל קדושת

קדושת

החיים. היא הצליחה בעזרת השם להכניע חיית אדם שניסה לקטול אותם בשנתם ויד אלוהים מנעה זאת ממנו.
לארנה נאמר: "אשת חייל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה, בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר, גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה, בנות רבות עשו חייל ואת עלית על כולנו".

לדוד נאחל: החלמה מהירה ושלמה וחזרה לחיים תקינים וברכת הבית תלווה אתכם כל חייכם.
נהפיגועים, כך קוראים למלחמה הזאת, נמשכים ומגיעים לכל מקום בארץ, ומי שבחר במלחמה הזאת מציג

את עצמו

כאומלל שלא נותנים לו לישון בשקט, לא לאכול ולא לשתות ורק המיליארדים שלו זורמים כמים לבנקים ברחבי אירופה, העם שלו סובל והעם שלנו סובל, את מי מעניין בכלל כמה ימותו באיזור הזה.
פעם היו אומרים "האוטובוס מפוצץ" כשהכוונה שהוא עמוס בנוסעים, היום הוא ממלא בתי קברות ורק ליוסי שריד יש פתרון למצב. אשרי המאמין!

יידוע כי העולם עומד ומתקיים על שלושה דברים: "על התורה, על העבודה ועל גמילות חסדים". העבודה

בימים

אלו זאת בעיה ולא מצויה בשפע, ללמוד תורה אין הרבה רצון, אז נשאר "גמילות חסדים", שנאמר צדקה תציל ממוות.

קחו סיפור לשבת:

בעיירה רחוקה, בארץ רחוקה, גרה משפחה עניה ומרובת ילדים. אב המשפחה מפרנס את משפחתו בקושי והימים ימים

שלפני בוא החגים. והנה שבת אחת אחר הצהריים נשמעת נקישה בדלת, ניגש האדון ופותח את הדלת ורואה בחוץ את

אחת מנשות הכפר הזקנות.

היא בוכיה ומבקשת ממנו שיתן לה עוף להכין לשבת. תשובתו שאין לו עוף לתת לה וכדאי שתלך לבית אחר. אך זו התעקשה לקבל והאדון ניסה להסביר שיש לו ילדים רבים להאכיל והחגים מתקרבים ובמקרה יש רק שני עופות.

אך כלום לא עזר והזקנה בשלה, דוחקת בו לתת לה עוף אחד או חצי.

נתמלא האיש רחמים על הזקנה והלך למטבח להביא עוף אחד. כשהוא פתח את המקרר חשכו עיניו, בתוך המקרר היה

בנו הקטן שננעל בתוך המקרר, הוא מיד קרא לאשתו שתטפל בילד, לקח את העוף, ניגש לדלת הכניסה ונתן לאשה את

העוף, וכך יצא הפסדו (העוף), בשכרו (הילד).

ללמדנו שכמה שחושבים שרע, ישנם כאלו שרע להם יותר.

ועוד פחות מחדש לפתיחת שנת הלימודים. על מדפי המרכולית ציוד לבית-הספר, היכנסו, בידקו וקניה מהנה.

אורנה ודוד מימרן 2))

זה עתה נודע שאורנה ודוד יגיעו אלינו למנוחה ושיקום ויגורו בבית של פלוא וג'נין לשעבר.

נאחל להם שיקום מהיר וניתן להם הרגשה של בית ואירוח מכל הלב.

בסלנג של הכדורגל הקיץ נקרא "עונת המלפפונים" כי אין ממש חדשות לספר לקוראים, רק חלטורות.

את הליגה אולי יפתחו ואולי יקפאו ואולי לא יפתחו כלל, בקיצור אלופי העולם באולי.

בערערים עובדים במרץ להדביק את הביקוש המוגבר להזמנות, כן ירבו.

לכלל הנופשים היוצאים מי בארץ ומי לחו"ל בילוי נעים. ולשבים מהנופשים למיניהם מקווים שנהניתם.

נפרשת שופטים השבוע ואני אומר, אל לאדם לשפוט את חברו עד שיגיע למקומו וטוב יהיה אם כל אחד

ואחת ישפטו

את עצמם.

הדלקת נרות וכניסת השבת ב: 19:15 צאת השבת ב: 19:19.

שבת - שלום, שבת - מנוחה,

שבת בלי קורבנות.

בריאות ואושר לכולם ושיעבור הכל ממול...

שבי וציונה.

צוות הנוי בכפר הנשיא החל מאוגוסט

1. סרג'יו - מנהל הענף, עבד בכפר הנשיא יומיים בשבוע בימי א', ד'.
2. בוריס - תושב, עבד 4 ימים בשבוע.
3. קרוב לופוב - ממשיכה לעבוד בנוי.
4. נורמן אנגלסברג - יוצא לפנסיה ומסיים את עבודתו בענף הנוי. ובהזדמנות זו תודה לנורמן על שירותיו בענף הנוי בשנים האחרונות.

אנו מצויים באמצע תהליך של הכנסת בקרי מים והחלפת ממטרות, כדי לצמצם בזבז מים ושעות עבודה. אנא לא לגעת בבקרים.

בתודה על שיתוף הפעולה - **לו**

ברכת הסבים והסבתות בבר המצווה

בשם דור הסבים אני מברך את בני המצווה ביום חגם. היום ההורים הגאים מפקידים בידיכם אותו מקל המגלם בתוכו את המסורת המשפחתית והקשר בין דור לדור, כשם שאנחנו העברנו אותו לפני שנות דור לידי ההורים. שמרו עליו בקפדנות, טפחו אותו, ובבוא העת העבירו אותו בנאמנות לדור הבא. מזל טוב לכם, נכדים יקרים.

סבא ג'וני

ברכה מהחינוך לבני המצווה

נהוג לומר לבני המצווה: "ברוך שפטרני מעונשו של זה". אנחנו, במערכת החינוך, אומרים: "עוד לא, לא נפטר מכם בקלות ואתם לא מאיתנו". אתם, שהשנה נכנסתם לנעורים, הכי טריים, הכי ירוקים והכי צעירים, הפכתם במהלך שנת בר המצווה לבני נעורים לכל דבר. ומפה ועד י"ב עוד רבה המלאכה. מחכים לכם עוד ימים רבים של לקיחת חלק פעיל במועדון, ארוחות ערב על האש, רפסודיות, קייקים, סדרים היתוליים, הכנת טקסים למשק, ערבי סרטים, הדרכה במחנכים ועוד ועוד. עד שיתעבה הקול, תצמח הקומה, תופיע חתימת שפם (אצל בני המין המסוים) ותהיו אחראים ובוגרים (וגם בוגרות) לצאת לשירות המדינה בשנת שירות ובצבא. אנו מאחלים לכם המון מזל טוב, הגשמת כל המשאלות והציפיות ושנים של כיף בנעורים.

מאיתנו, המדריכים ורכזת החינוך

ברכת ההורים לבני המצווה

נשאלת השאלה מדוע לאחר תיאור בריאת האדם בתורה לא נכתב: "וירא אלוהים כי טוב", כמו שנאמר אחרי בריאת בעלי החיים?

וההסבר:

כל שאר הברואים קיבלו את טבעם הסופי בבריאה, רק האדם חונן ברצון חופשי וביכולת התפתחות, השתכללות ושיפור. ולכן אי אפשר היה, כשבריאתו נסתיימה, להצהיר: "וירא אלוהים כי טוב", אלא נכון וטוב יותר לחכות ולראות מה יעשה האדם מעצמו.

היום, כשאתם הופכים לבני מצווה עם כל המשמעויות הנלוות, אתם גם הופכים אחראים להתפתחותכם, השתכללותכם

ושיפורכם.

ומה אנו ההורים נאחל לכם, ובמה נברך אתכם שתצליחו ותעלו על הדרך הנכונה והמתאימה לכם:

שתדעו להבחין בין עיקר וטפל

שתדעו שיש אפור ולא רק לבן ושחור

שיש מותר ואסור, נכון ומוטעה

שיש גם גוונים בחיים וזה היפה!

שנהמר הכיף של רק זכויות ו"לי הכל מותר"

שמעכשיו "אני מקבל על עצמי אחריות כמעט לכל דבר"

שתדעו לשאת בכבוד בעול החובות של החיים

שתמצאו את היפה, המעניין והמיוחד במה שאתם עשים

והכי חשוב - תהיו בני אדם - פשוט אנושיים!

אנחנו מחזיקים לכם אצבעות, תומכים מאחור ויודעים שלהתבגר זה מסובך עד מאוד. מאחלים לכם הצלחה מכל הלב

והנשמה ושולחים לכם מכאן חיבוק חזק והרבה אהבה.

מיכל דדוש ואביטל שובל בשם כל הורי בני המצווה

פרשת השבוע - עקב

פרשת "עקב" - דומה שאין פרשה שמתאימה יותר לתאר את אחד ממפעלי חייו של אמיל יצחק-צבי פרנק ז"ל: המשכיות

המסורת היהודית והעברתה לדורות הבאים, מאשר פרשה זו.

עקב - פירוש המילה: "כתוצאה מ". סבא אמיל האמין בעשייה, המשכיות, ביהדות, וציונות. לאחר שקיים את הבטחתו לילדיו ועלה לארץ ב-1965, הקימו אמיל וחווה את ביתם בקיבוץ כפר הנשיא. בסוף שנות השישים הצטרף אמיל למפעלו של לו סגל ז"ל, עליה לתורה במסגרת הקיבוצית, בכפר הנשיא. זכור לכולנו איך בנה במו ידיו את ארון הקודש, כאשר רעייתו רוקמת את היולן שבחזית הארון. ביום זה מכבדים את חלומם בנוכחותנו כאן במקום זה.

בשנת 1986 התגשם חלום נוסף של אמיל, שוויון זכויות והזדמנויות לבנות המצווה. באותה שנה, בנות כיתת מרום עלו לתורה וקראו את פרשת השבוע יחד עם בני הכיתה כשוות בין שווים. מאותה שנה נסללה הדרך לשוויון בכפר הנשיא גם בנושאי הדת והמסורת.

השבת אנו מכבדים את בני המצווה בעליה לתורה. אך זאת שבת מיוחדת, שבת שבה אנו בעקבות מלאה, אהבה ומסירות עדים לדור רביעי של תושבי המקום עולים לתורה, ביניהם שקד נינתו של סבא אמיל.

לו סגל התחיל במפעל זה, אמיל פרנק המשיכו. כשהכפפה נזרקה לאוויר, מיהר אלן איסטון לאחוז בה ועד עצם היום הזה נמשכת המסורת בעקביות ראויה לציון. כולנו תקווה שנדע להמשיך במפעל זה של חשיפה למסורת היהודית, שאיננה חלק מחיי היום יום שלנו, גם בדורות הבאים.

תודות

אנו בני המצווה והוריהם רוצים להודות מעומק הלב לכל אלה שלקחו חלק בשנת בר המצווה ועזרו בארגון העליה לתורה והעלאת המופע.

לאילן מדינה, אודי אגם וטומי עמית על העזרה בביצוע המשימות.

לג'יין תלם - על עבודות ה"מאסטרפיס" של בני המצווה, שכבר 19 שנה ממשיכה במסורת נפלאה זו. מקווים לעוד 19 שנה!

לאילן איסטון על הכנתם של בני המצווה לעליה לתורה וניהול הטקס.

לאיתי אדלשטיין, רונת הרמץ, אביבה לינטון, עירית גרשמן ואיילת מרום על ארגון וסידור הכיבוד בטקס העליה לתורה.

לציונה מזרחי - על העזרה בהדפסות.

לאריק לינטון - על הכנת מנורת 13 הקנים.

לאורי שובל - על העזרה הטכנית.

לרפי פרנק - על העזרה הטכנית והמורלית.

לדנה אגם - על הכנת ארוחות הערב לשחקנים ולרקדנים הצעירים בין החזרות המפרכות.

לרקדנים הנחמדים: נופר, בר, גליל, מעוז, קלייר, תום, יואב ויובל על ביצוע נהדר של הריקודים.

לאבלין וולך - על הכנת התלבושות.

לאבי רוזנקרנג על כתיבת הטקסט למערכונים.

לשרה'לה מרקוסון על העזרה בבימוי המערכונים.

לאלינוע בר דוד על ביצוע מדהים, השקעה ומסירות בהכנת המסיכות לריקוד.

לצוות "קוויקום" - שרוליק, חיים, שי, אייל ואיתי על הצילומים המפרכים והעריכה האולטימטיבית של הסרטים.

למיכל דדוש, רג'י פרלסון וטל פלמה על התפאורה המקסימה.

לצוות ההגברה: אילן מדינה ואלון בוסקילה ולעוזר הבמה עמית כץ.
לנועה מעין - על הכוריאוגרפיה והסבלנות.
לאביטל שובל על התסריט, ההפקה והבימוי של כל הערב.
תודה!

בני המצווה: **שקד פרנק, לבנה אגם, נמרוד דדוש ושני שובל.**
וההורים: **רפי ואילנה, אודי ודנה, מיכל ויעקב ואורי ואביטל.**

כפר הנשיא והפולחן היהודי

כל שנה, בהגיע בר המצווה, יוצא לי לתהות על יחסם המשונה של חברי כפר הנשיא אל ביטוי הפולחן שאנחנו מקיימים בכפרנו החילוני. באירוע זה מביעים ההורים את רצונם בקשר לאופי התפילות שהם רוצים בבר המצווה של בניהם.

כמו שכתב רפי, בהקשר אל מפעלם של לו סגל ואמיל פרנק (ז"ל), הגענו כבר דרך ארוכה בחגיגת בר המצווה - כמעט כל ילדינו (בנים ובנות) עולים לתורה. אצלנו עדיין חוגגים בצורה קבוצתית, ולדעתי זה מעדד את רוב הילדים להשתתף גם בצד "הפולחני" של החגיגה.

רק שכאן נפסק הפן המתקדם של יחסנו אל הפולחן. אנחנו מאפשרים לבנות להשתתף בעליה לתורה, דבר שלא יתכן

בחוגים אורתודוקסיים. יש בינינו גם חברים שמנעו מבנותיהם לעלות לתורה, מטעמים "דתיים", למרות שבמשך השנה אין להם שום קשר לדת). יש בלבול רב בקשר למה "יותר" ומה "אסור" בתפילות. למשל, נכנסתי ל"בית הכנסת" שלנו השנה וראיתי שלא הדליקו את האורות. שאלתי למה, ואמרו לי שאסור להדליק אותם. מצד שני המשיכו לצלם, ואף לנגן בכלי מוסיקה. כמו כן, יש שמתעקשים לנהוג לפי סידור התפילה האורתודוקסי, למרות שמוכנים לקצר מאד, על מנת שלא ישתעמו.

אני חושבת שהגיע הזמן שנודה בלי בושה שאנחנו לא אורתודוקסים. המסורת וביטוייה הטקסיים אינם רכושם הבלעדי של האורתודוקסים והחרדים, שהכריזו בעלות על נכסי ישראל. הפולחן האורתודוקסי הוא לאו דווקא האותנטי, או ה"נכון". זה גלגול ארוך, שמקורו הקדום מהווה חלק קטן ממנו, ורובו תוספות מימי הביניים והלאה. חלק מפולחן זה יתכן והוא יפה מאד, אך יתכן שמשמעותם של פיוטים שונים בתפילה רחוקה מאתנו. יתכן שבסוסי התפילות של קהילות מסורתיות (קונסרבטיבים) או מתקדמות (רפורמים) הרבה יותר מתאימים לנו. חכמים שונים לקטו מהמסורת את התפילות הרלוונטיות והשאירו אותן, ובאותו הזמן לא פחדו להוציא מהסידור תפילות שאין להן קשר לזמננו. מדוע להתעקש לדבוק בנוסח האורתודוקסי כשאנחנו כל כך רחוקים מקבוצות אלה בחיינו הרגילים? אם אני מדליקה אור בביתי בשבת, למה לא אדליק אור במועדון?

מדי פעם כנראה שיש לאדם צורך בטקסים, המציינים נקודות חשובות בחייו. אני ממליצה להיצמד לביטויים טקסיים הקרובים יותר לצורת חיינו האמיתית. אנחנו נחליט מה "יותר" ומה "אסור", ולא נקבל תכתיבים משום "סמכות" דתית או סמכות מדומה.

ואם כבר נותנים לבנות לעלות לתורה, מדוע לא לאפשר לנשים גם לנהל את הטקסים הדתיים שלנו, במיוחד אם יש להן הכשרה בתחום? נראה לי שעדיף לשתף כמה שיותר גורמים בעלי ידע בנושא, כדי שנגיע לטקסים יפים ומשמעותיים עבורנו.

שרה דבולט

300,000

300,000 זה לא כסף! 300,000 זה לא כסף???

נכון שהפתיחה הזו לא מקורית, מישו חשב על זה כבר קודם.

אבל 300,000 זה באמת לא כסף, אבל גם לא מספר טלפון.

300,000 זה המספר אליו הגיע מד"מ במרצדס של המשתלה בימים אלו של חום יולי-אוגוסט, כאשר לא ברור מה

מעיק יותר על הנשמה: החום והלחות הבלתי נסבלים, או החדשות הפורצות ומייבשות לך את מעט הנוזלים שעדיין נותרו בגוף.

300,000 ק"מ. כן אפשר להתפעל, תודה! 300,000 ק"מ. יותר משלוש מאות פעמים מדן ועד אילת. 300,000 ק"מ במהלך 4 שנים בהם מתרצצת המרצדס בכבישי הארץ ומובילה את בשורת הערערים. מהר-אודם בצפון ועד לניצנה בדרום, כאשר

כמות לא מבוטלת של ערערים ממשיכה את דרכה גם הלאה לעבר טורקיה וקפריסין. אין היום כמעט נקודה יישוב בארץ בה אין ערערים שלנו. בגנים התלילים של הבאיים בחיפה, ובחצרו של הבאבא סאלי בנתיבות. תקע היום סיכה על מפת הארץ ותפגוש שם לפחות גינת ערערים אחת שלנו.

300,000 ק"מ - 4 שנים במהלכם הפכנו למשתלה המובילה בתחום הערערים בארץ. אפשר להתפעל פעם שניה! תודה!

בעוד כמה תחומים אנו יכולים להתפאר כמובילים בארץ (בהנחה שחובות לבנקים הם לא סיבה להתפאר...) 300,000 ק"מ, 4 שנים, הרבה מעל למיליון שתילים. והכל תוצרת בית. שנת שמיטה ושנות בצורת ולא מעט בעיות ולכולם יכולנו.

אם משווים את הדרך שעשתה המשתלה מיום היווסדה (כיפאק לרוני. ב. אוסטרליה) ועד למעמדה בשוק היום, ההשוואה היחידה שעולה לי בראש, היא ניסיון להתחרות בחב' "קוקה - קולה" בעזרת מכשיר סודה ביתי... (ולנו כידוע, אפילו מתקן סודה תקין אין...)

לא הייתי כותב את כל זה, אם כי, ככתוב לעיל, יש על מה להתגאות ולהתפאר, אם לא הייתי מרגיש שאחרי קרוב ל- 6 שנים במשתלה וסה"כ של קרוב לחצי מיליון, כן 500,000 ק"מ (אם לוקחים בחשבון גם את הפולקסווגן הכחול - "אללה ירחמו") המשתלה עדיין בן חורג, ושהחלטות שמתקבלות אצל מנהלי המגזר העסקי, והגזרות המוטלות חדשות לבקרים, הן במישור הפרסונאלי והן בפן הכלכלי, יביאו בהכרח, במוקדם או במאוחר, (ולצער ייתר מוקדם מאשר מאוחר) לכל המאמץ וההישג לרדת לטמיון.

את תחושות הבטן הללו, ויותר מזה, הניתוח של משמעות הגזירות הללו לעתיד המשתלה, אני כותב עכשיו, כדי שמישהו אחר יוכל לכתוב לספר ולהתגאות, כן תודה! פעם שלישית, על מאות אלפי ק"מ נוספים, ולי לא יהיה יותר מאשר לאכול את הכובע או את הנייר עליו כתובות שורות אלו.

אבי רוזנקרנץ

הסברה

אין זה סוד שישראל הפסידה וממשיכה להפסיד במערכה על הסברה במדיה התקשורתית העולמית. שפת ההסברה היא אך ורק בלעדית - אנגלית.

דוגמה לכשלון חרוץ: מר יהודה לנקרי, דובר ישראל באו"ם, לא חידש את המנדט שלו להמשך כהונה - הבנתו וכישוריו באנגלית אינם מספיק טובים.

דוגמה נוספת עכשווית של חוסר הבנה ישראלית: גב' דליה איציק רואה עצמה מועמדת להיות שגרירה של ישראל באנגליה, היא אפילו מוכנה לעבור קורס אנגלית בלימוד אינטנסיבי. עדיין לא מבינים שזה לא מספיק, מה גם שדרושה הבנה של המנטליות האנגלית וחוסר הבנת אנגלית עלול לגרום לה קשיים בתפקוד.

דוגמה נוספת: מפקד חיל האוויר דן חלוץ שלכל הדעות אדם רם דרג וכישורים - דיבר בתוכנית והשתמש במילים לא מתאימות כי הוא תירגם אותן ישר מעברית, לכן נוסח השיחה שלו לא הובן כראוי.

אפילו שמעון פרס ניסה להסביר באנגלית שארגוני הטרור הם שהורסים את החיים של פלסטינים שלווים אבל שינוי במילים משנה את ההבנה, והוא בעצם אמר שהטרור הורג את הפלסטינים - דבר שהוא לא התכוון להגיד.

מעניין שסאיב עריקאת וחנן עשראוו הם דוברים מעולים באנגלית - לנו אין ישראלים שמשתווים להם, חוץ מדורי גולד וביבי נתניהו, שהם זריזים בהבנה מילולים וטובים להסברה - מי יש במפלגת העבודה כזה?

דוגמה אחרונה שמעלה חיוך על הפנים: ב-BBC המראין שאל את הנציג הישראלי כמה מרחק יהיה הגבול מהגדר הבטחונית החדשה לאורך קו התפר - ואז הוא נקב ב... 20 קילומטר? 30 קילומטר? הישראלי אפילו לא תפס את המשמעות באנגלית, אשר אם יעבור גבול ישראל 20 קילומטר מערבה מקו התפר, זה יכניס אותנו לתוך הים התיכון. למראין לא היה מושג של קנה מידה ומרחקים בישראל, ולישראלי לא היו הכישורים המתאימים לדבר איתו.

יש לציין לטובה את החידוש של דובר המשטרה. הוא אדם דובר אנגלית. מי יתן ורוב המוסדות הרשמיים ימנו גם הם דוברי אנגלית להסברה.

אני אישית ממשיך לכתוב מכתבים ל- CNN כדוגמת המכתב שמופיע כאן.

נכון שהמכתב בוטא וכתוב בכעס, אך חייבים להפסיק את החגיגה האנטי-ישראלית הזו.
הרבי ג'קסון

ללס ז"ל

בשעה קשה זו של פרידה, כשעדיין לא מעכלים כלום ורק הכאב מפלח ומציף את הכל. מנסים להעלות ולהתחבר לקוי

אישיות שהיו ללס ובהם מנסים להאחז, כי הם ישארו, אותם אי אפשר לקחת, הם ילדו אותנו בהמשך החיים והם הירושה שלם הנחיל.

החריצות - לס היה חרוץ ועבד מהר וביעילות. לפני כ- 30 שנה כשהוא היה בגילי עבדנו שנינו יחד בחולה, ניסיתי לעבוד כמה שיותר רחוק ממנו פשוט מהבושה - בקצב העבודה שלו אי אפשר היה לעמוד.

לב טוב - רבן יוחנן בן זכאי שאל איזו דרך טובה שילך בה האדם, חכמים הציעו עין טובה, חבר טוב, שכן טוב ועוד. רבי אלעזר אמר לב טוב. ואמנם רבן בן יוחנן קבע שלב טוב כולל את כל המידות, ולכן זו המידה החשובה ביותר. ואמנם לס ניחן בלב טוב - אהב לעזור לכולם ועשה זאת ברוח טובה. בשפת העם - "לב של זהב". מעולם לא רצה להטריח אחרים ובדרכו האחרונה כשעלה לבית החולים התנצל בפני הצוות הרפואי שהוא מטריח אותם ומלכלך את האמבולנס.

מעל לכל היה הקשר הנפלא והמיוחד של לס ומריון. מתאים להם הביטוי: "יש בהם אהבה והיא תנצח".

יש כאלה שחושבים שאהבה זה שירה סוחפת, או אולי הכרזות וגילוי קרבה שכולם רואים. אולי גם זה נכון, אבל באהבת לס ומריון למדנו שדווקא הדברים הקטנים, היומיומיים, העשייה המשותפת, הכבוד העצום שרחשו זה לזה הם ביטויי האהבה היותר גדולים. במקורותינו כתוב "לעולם יאהב אדם את אשתו כגופו ומכבדה יותר מגופו". את זה לס קיים בגדול. אהבתם התחילה בגיל מאוחר, אבל הייתה מעל לזמן ומקום וכל מי שהיה בקרבתם הרגיש את הקשר

המיוחד, למרות שלא לוה בתרועת חוצרות ואמירות גדולות.

לשרונה, עמליה ומשה החלל הוא גדול ואנו מנסים להתנחם בזה שהלך מהר ולא סבל.

למריון היקרה, אני מתפלל שתצליחי להפוך את הזכרונות שבזמן הקרוב יהיו כואבים לזכרונות של ניחומים. זכיתי להיות אצל לס בשעותיו האחרונות, אחזתי בידו והיא הייתה חמה ומחוספסת. כזה היה לס. איש עבודה וחריצות ולכן היד המחוספסת, אבל בפנים פעם לב חם, לב אוהב, לב מעניק, ואת זה הרגשתי אפילו ביד. תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים ויעמוד לגורלו לקק הימים.

ציון דוארי

המתנה הכי יפה

יום שלישי. קצת אחרי שש בבוקר. לא עייפות בוקר אופיינית מכבידה את צעדי לעבר ביתם של יעל ואדי. פחות ממאה מטרים מפרידים בין הבית שלי לשלהם. ספורטאים מצטיינים עוברים את המרחק בפחות מעשר שניות. לספורטאים ישראלים זה לוקח 2-3 שניות יותר... ואני שלא נמנה (לצערי) לא על אלה ולא על אלה, מנסה לעבור את המרחק בלי הרצון להגיע אל היעד.

דקות ספורות קודם לכן, הקפיאה אותי צעקתה של דורית, אבי! תחזור מיד הביתה, כשאני עושה את דרכי לעבר עוד יום עבודה. שאלתי מה קרה? אבל דורית, שהטלפון הנורא תפס אותה במקלחת, רק אמרה: "תעלה מיד". בעודה עומדת נוטפת מים היא שומעת מהצד השני של הקו על דבר פציעתם של אורנה ודוד. בהתקפת טרור רצחנית וישירה בביתם. הידיעה שהם "רק" פצועים מחזירה את הדם לפנים ומתירה את פרץ הדמעות. בחדרים ליד ישנים כל הילדים של אורנה ושלנו.

מבקשים מאתנו להודיע לשאר המשפחה בטרם יפורסמו השמות ברדיו. גם עכשיו לא ברור לי מדוע אני לוקח על

עצמי

את המשימה להודיע ליעל ולאדי. אולי מכיוון שדורית לא הייתה יכולה לצאת והעדפתי שתישאר עם הילדים. ואולי בעיקר בגלל שהבשורה היא לא הנוראית מכל. בדרך אני עוד מספיק להתקשר לאמיר ולהודיע לו, ואת שארית הדרך מלוות המחשבות והתיאורים הזכורים מהעיתונות על המשלחת של קצין העיר המתדפקת לא עלינו על דלתות בני משפחת נפגעים.

הדפיקות הרמות בדלת מפחידות אותי אך לא מצליחות בתחילה להעיר את יעל ואדי. בהקלה מסוימת אני חושב לוותר, אך אני חוזר ונוקש על הדלת, הפעם יותר חזק. יעל פותחת את הדלת. לראות את חתנך דבר ראשון בבוקר, ועוד אחרי שהוא מעיר אותך בקולניות, זה לא המחזה הכי פשוט, אך יעל מתאוששת במהירות ושואלת "מה קרה?" אני מבקש ממנה לשבת ומתחיל בשורה התחתונה: "אל תדאגי, הכל בסדר! ומיד מתחיל לספר את פרטי המקרה כמו

שידועים לי, תוך חזרה

שהכל בסדר והם "רק" פצועים ומקבלים כבר טיפול בבית חולים.

הצטערתי של חיכיתי לאחות או לרופאה והתקשרתי לבקש מדורית שתדאג לכך. תוך כדי שאני מנסה להרגיע את יעל

על ידי ההצעה לשנות מים, הזכורה לטוב או לרע מימי מלחמת המפרץ, אני שוב חוזר על דברי כמו איזו מנטרה: "הכל בסדר" אולי גם לשכנע את עצמי.

יעל, קולטת את הדברים וממלמלת: איזה מזל?! איזה מזל?! שהבאנו את הילדים. בין הדמעות הכאב וההתרגשות, תוך שהיא מבקשת עוד ועוד פרטים, ולא מפסיקה למלמל: "איזה מזל שהבאנו את הילדים, היה נדמה לי לרגע שאני רואה את הילדה הקטנה, בגיל התאומות של אורנה, דינה ושקד, שהוריה שלחו ב"קינדר טרנספורט" לפני שישים ומשהו שנים, כדי למלטם מציפורני הנאצים, בעודם נשארים מאחור... לא יכולתי להימנע מהמחשבה על סגירת המעגל המצמררת שהתבטאה במשפט: איזה מזל שהבאנו את הילדים...

ערב קודם לכן, בלילה בין ראשון ושני, כאשר הירח עוד די עגול שלם ויפה הוצאנו את יעל לטבריה לחגוג את יום הולדתה. התירוץ לנסיעה בשעת ערב מאוחרת לטבריה עם רכב גדול, היה בשביל לאסוף את הילדים של אורנה ודוד. לאחר שבילו במחיצתנו את השבועות הראשונים של החופש הגדול, לאחר הפיגוע הנורא הקודם באיתמר, שאירע

ממש סמוך לביתם, התגעגעו הילדים מאוד להורים והחליטו לשוב לביתם. יעל לא הייתה רגועה ולחצה עליהם ועל ההורים להגיע חזרה צפונה. ביום ראשון, לאחר שבוע של בקשות נשאו המאמצים פרי, והילדים החליטו לחזור. בגלל כל מיני בעיות לא היה ממש ברור איך ומתי הם יגיעו. התוכנית הייתה שהם יגיעו באוטובוס האחרון מתל אביב לטבריה ואנחנו נאסוף אותם שם. בגלל עיכובים נוספים גם תוכנית זו לא יצאה אל הפועל, ודוד החליט בכל זאת לעשות את המאמץ ולהביא אותם צפונה, ולחזור באותו הלילה לאיתמר, כדי להספיק לקטיף הבוקר בחממה. ערב היוולדת היה מאוד מהנה, ובחצות לא הגיעה פיה, אבל הגיע דוד עם שמונת הילדים, ישנים ברובם. העברנו אותם לרכבים שלנו וכל אחד פנה לדרכו.

ימים קודם לכן כשמועד יום ההולדת התקרב, יעל חזרה ואמרה שהיא לא רוצה שום מתנה, רק לעזור לה לסדר את הגינה...

כשהדמעות בעיניה והמשפט: איזה מזל שהבאנו את הילדים!?! הבנתי בדיעבד כאשר חזרתי הביתה לבשר יחד עם דורית את החדשות לילדים, שהבאנו לה את המתנה הכי יפה...

אבי רוזנקרנץ

נב. על סגירת מעגל נוסף, של דוד כבן למשפחה של ניצולי מאורעות תרפ"ט בחברון. עד להינצלותם המופלאה של דוד ואורנה, אכתוב עם דוד יסכים, לאחר החלטתו בעזרת השם במהרה.

"שאתו פרלסון"

התחילו את השבוע עם משהו מתוק!

מבחר קינוחים משובחים עם כוס תה (או קפה) ב"שאתו פרלסון" מוצ"ש 3.8.02 בשעות 20:00 - 22:00.
נוף מדהים, חברה טובה, מחירים עממיים.
מגיע לכם להתפנק! תזמינו מקומות!

להת' רה"י

תודה

בשבוע שעבר ערכנו את "קייטנת שכנים" לילדי כפר הנשיא, ראש פינה, חצור וטובא-זנגריה, העולים ל-ה'י, בהצלחה רבה. אז זה המקום להגיד תודה מכל הלב לכל מי שעזר ותרם: לקיבוק שאירח ביום ה' את הקייטנה, ללאה

וצביה כ"ג ששמרו עלינו בבריכה (צביה התנדבה בזמנה החופשי!), למיכל דדוש שסיפרה לנו סיפורי קיבוק בחינניות, לכל עובדי התלתון הבוגר שעבדו עוד יותר קשה השבוע, לקרן ודנה החמודות שהתנדבו להיות מדריכות (וגם רועי שעזר בתפקיד). אבל תודה יותר מכל למעין שבלעדיה לא היינו מצליחים בכלל. עבודתה המסורה, הניסיון והידע שלה תרמו לחוויה המוצלחת. נקווה שזו רק ההתחלה!

תודה מכל הלב,

אורה המר, אלישבע רובין, יוסרא הב

יזכור

**א' באלול תשמ"ח (1988) ברני מרכס.
ח' באלול תשמ"ז (1987) שרון ליפא.**

מה קורה ברשת?

מי שחושב שרשת הביטחון זו בעיה, לא יודע כנראה מה זה רשת אינטרנט בקיבוק. אני, מכל מקום, לא היה לי מושג כמה זה מורכב. חשבתי לתומי ששמים כמה כבלים באדמה, מחברים בצד אחד אינטרנט ובצד השני חבר קיבוק והרי לכם רשת.

היינו מחוברים מאז סוף 1999 במודם והכל הלך חלק למדי, אם כי איטי. היום אנחנו על מה שנקרא "אוטוסטרדת מידע" - מהיר אבל יש גם הרבה "תאונות".

תארו לכם שיש לנו כביש רחב מאד - 6 מסלולים אבל יחד עם זה יש לכל אחד מכונית שמסוגלת לנסוע במהירויות של 200 קמ"ש. היום לכל אחד יש מכונית כזו (מחשב ברשת) וכולנו נוסעים במהירות המקסימלית ונהנים מהנסיעה עד כדי כך שלא רוצים בכלל לרדת מהכביש. יותר מזה, אנחנו מזמינים את חברנו וידידנו וכל מי שמעוניין לבוא ולנסוע על הכביש שלנו.. ללא תשלום וללא התחייבויות.

הבלתי נמנע מתרחש ומהר מאד אנו מוצאים את עצמנו בפקק תנועה אדיר, עד כדי כך שאנו רק יכולים להביט בקנאה

ברכב הישן הנוסע ממול, בשדות העפר וממש צוחק עלינו.

עד כאן האנאלוגיה והנמשל ברור. האוטוסטרדה היא האינטרנט המהיר או הרשת האופטית ושבילי העפר והרכבים הישנים הם כל אלה המקושרים במודם לרשת.

אז מה? לזרוק את הכל ולחזור למודמים? לא..... אבל בהחלט צריך לעשות משהו כדי להקל על עומס התנועה. ראשית ניתן להרחיב את הכביש. די בנאלי וברור אבל זה עולה ימבה של כסף! אפשרות אחרת היא להכניס קצת בקורת בתנועה. שוטר תנועה להכוונה וכן פקחי תנועה שימנעו מכל אותם נוסעי

חינם מלהשתמש בכביש שלנו. הרי אנו שילמנו ומשלמים על הכביש הזה ומדוע שאחרים ייהנו ממנו בחינם?

הבעיה היא שפקחי תנועה שמבינים בעניין, צריך למצוא וגם אז ה"משכורת" שלהם גבוהה למדי. כשאין ברירה נאלץ לעשות זאת ולסבר את האוזן ולהראות שהבעיה איננה כפר הנשיא בלבד אלא העולם כולו, הרי מספר קטעים בנושא.

- "The most obvious and visible problem with P2P file-sharing programs like Napster, AudioGalaxy, Morpheus, Kazaa, Gnutella and FreeNet concerns bandwidth utilization. The rich media audio and video files that P2P users love to share are, well, big. These multimegabyte monsters can clog corporate network links to the detriment of business-related traffic. These traffic jams can affect response times for internal users as well as e-business customers-and that translates into lost dollars."
- "We understand that many "file sharing" programs are difficult to disable temporarily when you are not using them. Indeed, that "trojan horse" feature contributes to the popularity of those networks. Once you run the program, you become a server available to all other Internet users. This creates network and security problems that I wish the purveyors of these programs would take some responsibility for."

מתוך האמור לעיל נראה לי שברור למדי, מה הבעיה. כעת יש לשאול מה עושים? הפתרון המיידי שלי מחולק לשניים. ראשית למצוא ולדבר עם הגורמים העיקריים בבעיה זו. שתוף פעולה מוצלח יצר רגיעה איכותית למשך מספר ימים אבל בזה זה נגמר - נראה הלאה. הפתרון היעיל הוא לרכוש מכשיר יקר למדי, למעשה FireWall ולהקטין את העומס והסיכונים. עם הרעיון הזה אני רק כבר מאז דצמבר ורק העלות הגבוהה מנעה ביצוע עד כה. כעת נראה לי שהגיע הזמן. מכל מקום זה מאבק מתמשך ואם הגענו עד כאן ואם עברנו את פרעה, נעבור גם את זה.

גלישה נעימה - דוד א

מזל טוב
לבטי דוארי נולד נכד
בן לציון ונילי
מזל טוב ותגדל למצוות

כמה מילים על חשמל

חלו שינויים לאחרונה לגבי מחירי חשמל ושעות של התע"ז (חלוקת התעריפים השונים של פסגה, גבע ושפל, בהתאם

לעונות). פרסמתי את שעות התע"ז בדברי הכפר לפני שבוע.

שינוי שעות התע"ז והמחירים החדשים לא נקבעו ע"י חברת חשמל, אלה ע"י הרשות לחשמל, שהוא גוף ציבורי שאינו כפוף לחברת חשמל.

המחירים החדשים שיחולו מחודש אוגוסט הם:

פסגה	74.25
בקיץ	
גבע	41.12
שפל	16.71

בחורף	פסגה	60.97
	גבע	34.34
	שפל	15.75

באביב וסתיו	פסגה	45.42
	גבע	30.21
	שפל	16.10

לשם השוואה, המחיר שמשלם צרכן בעיר, כל השנה וכל השעות ביממה הוא: 44.58

כל המחירים הם באגורות לכל קילוואט-שעה, כולל מע"מ

מהמספרים הנ"ל אפשר לראות שגם אחרי השינוי בהרכב שעות התע"ז, עדיין כדאי לעבוד לפי שיטה זאת, כי הרי כל המחירים לכל אורך השנה נמוכים מהמחיר בעיר, פרט לפסגות בקיץ ובחורף. שימו לב! כל מי שמדליק את הדוד מים עם שעון, יש לעדכן את הדלקתו בהתאם לשעות תע"ז החדשים. לכל מי שלא מבין, או מבקש הבהרות, אשמח לענות על כל שאלה בנושא.

ג'סון

 "dah.....dah.....dah.....dah..dah...da.da.da.....dahhhhhhhhh!"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei

issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט.

כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!
